

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 24. novembra 2011 *

V spojených veciach C-468/10 a C-469/10,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Tribunal Supremo (Španielsko) z 15. júla 2010 a doručené Súdnemu dvoru 28. septembra 2010, ktoré súvisia s konaniami:

Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)
(C-468/10),

Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) (C-469/10)

proti

Administración del Estado,

* Jazyk konania: španielčina.

za účasti:

Unión General de Trabajadores (UGT) (C-468/10 a C-469/10),

Telefónica de España SAU (C-468/10),

France Telecom España SA (C-468/10 a C-469/10),

Telefónica Móviles de España SAU (C-469/10),

Vodafone España SA (C-469/10),

Asociación de Usuarios de la Comunicación (C-469/10),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, T. von Danwitz a D. Šváby,

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. septembra 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF), v zastúpení: C. Alonso Martínez a A. Creus Carreras, abogados,

- Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD), v zastúpení: R. García del Poyo Vizcaya a M. Á. Serrano Pérez, abogados,

- španielska vláda, v zastúpení: M. Muñoz Pérez, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: I. Martínez del Peral a B. Martenczuk, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 7 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).
- ² Tieto návrhy boli podané v rámci konaní medzi Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) a Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) proti Administración del Estado.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 95/46

3 Odôvodnenia č. 7, 8 a 10 smernice 95/46 majú toto znenie:

„(7) keďže rozdiel v úrovni ochrany osobných práv a slobôd, najmä práva na súkromie, vzhľadom na spracovanie osobných údajov poskytovaných v členských štátoch môže zabrániť prenosu týchto údajov z územia jedného členského štátu na územie iného členského štátu; keďže tento rozdiel preto môže vytvárať prekážky vo vykonávaní množstva hospodárskych činností na úrovni spoločenstva, deformovať konkurenciu a brániť orgánom vo vykonávaní ich zodpovedností podľa práva spoločenstva; keďže tento rozdiel úrovni ochrany vyplýva z existencie širokej rôznosti vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení;

(8) keďže úroveň ochrany osobných práv a slobôd vo vzťahu k spracovaniu týchto údajov musí byť rovnocenná vo všetkých členských štátoch, aby sa odstránili prekážky tokov osobných údajov; keďže tento cieľ je prvoradý pre vnútorný trh, avšak členské štáty ho samy nemôžu dosiahnuť, osobitne z pohľadu rozsahu rozdielov, ktoré v súčasnosti existujú medzi príslušnými zákonmi v členských

štátoch, aby sa zabezpečilo, že pohyb toku osobných údajov cez hranice je upravovaný dôsledne, čo je v súlade s cieľom vnútorného trhu, ako je ustanovené v článku 7a zmluvy; keďže konanie spoločenstva na aproximáciu týchto právnych predpisov je preto potrebné;

...

- (10) keďže cieľom vnútroštátnych právnych predpisov o spracovaní osobných údajov je chrániť základné práva a slobody, najmä právo na súkromie, čo sa rešpektuje tak v článku 8 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd [podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, ďalej len ‚EDLP‘], ako aj vo všeobecných zásadách práva spoločenstva; keďže z toho dôvodu aproximácia týchto právnych predpisov nesmie mať za následok zníženie ochrany, ktorú poskytujú, ale naopak musí sa snažiť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v spoločenstve.“

- 4 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Predmet smernice“, znie takto:

„1. V súlade s touto smernicou členské štáty chránia základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov.

2. Členské štáty neobmedzujú, ani nebránia voľnému toku osobných údajov medzi členskými štátmi z dôvodov spojených s ochranou poskytnutou podľa odseku 1.“

5 Článok 5 tej istej smernice znie takto:

„Členské štáty stanovia, v rámci ustanovení tejto kapitoly, presnejšie podmienky zákonnosti spracovania osobných údajov.“

6 Článok 7 smernice 95/46 znie:

„Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné osobné údaje spracovať, iba ak:

a) osoba pracujúca s údajmi [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] poskytla svoj súhlas jednoznačne;

alebo

...

f) spracovanie je nevyhnutné pre účely legitímnych záujmov, ktoré plní kontrolór, alebo tretia strana alebo strany, ktorým sú údaje odhalené, s výnimkou, ak takéto záujmy sú prevýšené záujmami týkajúcimi sa základných práv a slobôd osoby pracujúcej s údajmi, ktoré potrebujú ochranu podľa článku 1 ods. 1 [spracovanie je nevyhnutné na splnenie legitímnych záujmov, ktoré sleduje osoba zodpovedná za spracovanie alebo tretie osoby, ktorým sú údaje sprístupnené, za podmienky, že neprevažujú záujmy ani základné práva a slobody dotknutej osoby, ktoré potrebujú ochranu podľa článku 1 ods. 1 – *neoficiálny preklad*]“.

7 Článok 13 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia na obmedzenie rozsahu povinností a práv uvedených v článkoch 6 ods. 1, v článku 10 a 11 ods. 1, v článkoch 12 a 21, keď takéto obmedzenie vytvára [predstavuje – *neoficiálny preklad*] nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie údajov o:

- a) štátnej bezpečnosti;
- b) obrane;
- c) verejnej bezpečnosti;
- d) prevencii, vyšetrovaní, pátraní a trestnom konaní alebo porušení etiky pre predpísané profesie [prevencii, vyšetrovaní, pátraní a trestnom stíhaní trestných činov alebo porušení profesijnej etiky v prípadoch regulovaných profesií – *neoficiálny preklad*];
- e) dôležitom hospodárskom alebo finančnom záujme členského štátu alebo Európskej únie, vrátane peňažných, rozpočtových a daňových záležitostí;
- f) monitorovaní, inšpekcii alebo regulačnej funkcii spojenej aj s výkonom oficiálneho orgánu v prípadoch uvedených v písmenách c), d) a e); [monitorovacej, inšpekčnej alebo regulačnej úlohe, ktorá, hoci len príležitostne, súvisí s výkonom verejnej moci, v prípadoch uvedených v písmenách c), d) a e) – *neoficiálny preklad*];

- g) ochrane osoby pracujúcej s údajmi [ochrane dotknutej osoby – *neoficiálny preklad*] alebo práv a slobôd ostatných.“

Vnútroštátne právo

Organický zákon 15/1999

- 8 Organický zákon o ochrane osobných údajov (BOE č. 298 zo 14. decembra 1999, s. 43088) preberá smernicu 95/46 do španielskeho práva.
- 9 Článok 3 písm. j) organického zákona 15/1999 uvádza „verejne prístupné zdroje“ v taxatívnom zozname, ktorý znie takto:

„... registračné systémy, ku ktorým má ktokoľvek prístup bez akéhokoľvek obmedzenia a ďalších požiadaviek, okrem zaplattenia prípadnej protihodnoty. Verejne prístupnými zdrojmi sú výlučne voličské zoznamy, telefónne zoznamy za podmienok stanovených v osobitnom zákone a zoznamy členov prináležiacich k určitej skupine povolání, ktoré obsahujú len meno, titul, povolanie, činnosť, akademický titul, adresu a údaj o príslušnosti ku skupine. Verejne prístupnými zdrojmi sú aj úradné denníky a vestníky, ako aj médiá.“

- 10 Článok 6 ods. 1 organického zákona 15/1999 podriaďuje spracovanie údajov prejavu jednoznačného súhlasu dotknutej osoby, s výnimkou, ak zákon nestanovuje inak. Článok 6 ods. 2 *in fine* tohto zákona preto stanovuje, že súhlas sa nevyžaduje, najmä „keď údaje sú vo verejne prístupných zdrojoch a ich spracovanie je nevyhnutné na účely legitímnych záujmov, ktoré plní správca registračného systému alebo tretie osoby, ktorým sú údaje oznámené, za podmienky, že nie sú porušené základné práva a slobody dotknutej osoby“.
- 11 Článok 11 ods. 1 organického zákona 15/1999 opätovne zdôrazňuje potrebu súhlasu na to, aby sa mohli osobné údaje oznámiť tretím osobám, odsek 2 tohto článku však stanovuje, že to nie je potrebné, ak ide o údaje obsiahnuté vo verejne prístupných zdrojoch.

Kráľovský dekrét 1720/2007

- 12 Španielska vláda vykonala organický zákon 15/1999 kráľovským dekrétom 1720/2007 (BOE č. 17 z 19. januára 2008, s. 4103).
- 13 Článok 10 ods. 1 kráľovského dekrétu 1720/2007 povoľuje spracovanie a postúpenie osobných údajov, ak dotknutá osoba s tým vopred súhlasí.

14 Článok 10 ods. 2 kráľovského dekrétu 1720/2007 však stanovuje:

„... spracovanie alebo postúpenie osobných údajov je možné bez súhlasu dotknutej osoby, ak:

a) to povoľuje právny predpis, ktorý má právnu silu zákona, alebo predpis práva Spoločenstva najmä v takýchto prípadoch:

— cieľom spracovania údajov alebo ich postúpenia je splnenie legitímneho záujmu, ktorý sleduje osoba poverená spracovaním alebo postúpením na základe týchto noriem, s výnimkou, ak sú takéto záujmy prevýšené záujmami týkajúcimi sa základných práv a slobôd dotknutých osôb uvedených v článku 1 organického zákona 15/1999 z 13. decembra,

— spracovanie alebo postúpenie údajov je potrebné na to, aby osoba poverená spracovaním splnila povinnosť, ktorú jej ukladá niektorá z týchto noriem,

b) spracovávané alebo postúpené údaje sú obsiahnuté vo verejne prístupných zdrojoch a správca registra alebo tretie osoby, ktorým sú údaje oznámené, sledujú legitímny záujem, ktorý odôvodňuje ich spracovanie alebo ich oznámenie za podmienky, že nie sú porušené základné práva a slobody dotknutej osoby.

Orgány verejnej správy však môžu na základe tohto odseku poskytnúť správcovi súkromných registračných systémov údaje získané z verejne prístupných zdrojov, len ak sú na to oprávnené na základe zákona.“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

- 15 ASNEF na jednej strane a FECEMD na druhej strane podali správnu žalobu proti viacerým článkom kráľovského dekrétu 1720/2007.
- 16 K napadnutým ustanoveniam patrí aj článok 10 ods. 2 písm. a) prvá zarážka a písm. b) prvý pododsek uvedeného dekrétu, o ktorých sa ASNEF a FECEMD domnievajú, že porušujú článok 7 písm. f) smernice 95/46.
- 17 ASNEF a FECEMD sa predovšetkým domnievajú, že španielske právo pridáva k podmienke týkajúcej sa legitímneho záujmu na spracovaní údajov bez súhlasu osoby, ktorej sa údaje týkajú, podmienku, ktorá sa v smernici 95/46 nenachádza, a to, že údaje sú uvedené vo verejne prístupných zdrojoch.
- 18 Tribunal Supremo zastáva názor, že dôvodnosť žalôb, ktoré podali ASNEF a FECEMD, závisí vo veľkej miere od výkladu, ktorý Súdny dvor dá článku 7 písm. f) smernice 95/46. Tribunal Supremo spresňuje, že ak Súdny dvor dospeje k záveru, že členským štátom neprináleží pridávať dodatočné podmienky k podmienkam, ktoré uvádza toto ustanovenie, a ak uvedenému ustanoveniu možno priznať priamy účinok, článok 10 ods. 2 písm. b) kráľovského dekrétu 1720/2007 stratí právny základ.
- 19 Tribunal Supremo vysvetľuje, že za absencie súhlasu dotknutej osoby na povolenie spracovania jej osobných údajov, ktorý je potrebný na splnenie legitímneho záujmu, ktorý sleduje osoba zodpovedná za toto spracovanie alebo tretie osoby, ktorým sú tieto údaje oznámené, španielske právo okrem dodržiavania základných práv a slobôd

dotknutej osoby vyžaduje, aby predmetné údaje boli uvádzané v registračných systémoch spomenutých v článku 3 písm. j) organického zákona 15/1999. V tejto súvislosti zastáva názor, že uvedený zákon a kráľovský dekrét 1720/2007 zužujú pôsobnosť článku 7 písm. f) smernice 95/46.

- 20 Tribunal Supremo zastáva názor, že takéto zúženie je prekážkou voľného pohybu osobných údajov, ktoré je zlučiteľné so smernicou 95/46, iba ak si to vyžaduje záujem alebo základné práva a slobody osoby, ktorej sa údaje týkajú. Vychádza z toho, že jedinou možnosťou, ako odstrániť rozpor medzi uvedenou smernicou a španielskym právom, je prijať záver, že voľný pohyb osobných údajov, ktoré sa nachádzajú v iných registroch, než sú uvedené v článku 3 písm. j) organického zákona 15/1999, sa považuje za zásah do záujmov alebo základných práv a slobôd osoby, ktorej sa údaje týkajú.
- 21 Tribunal Supremo sa však pýta, či takýto výklad je v súlade s vôľou normotvorcu Únie.
- 22 Za týchto okolností, keďže rozhodnutie v oboch veciach závisí od výkladu ustanovení práva Únie, Tribunal Supremo rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky formulované v oboch uvedených veciach rovnakým spôsobom:

„1. Má sa článok 7 písm. f) smernice 95/46... vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pri absencii súhlasu zo strany dotknutej osoby a na povolenie spracovania osobných údajov o nej, ktoré je potrebné na splnenie

legitímneho záujmu osoby zodpovednej za spracovanie alebo tretích osôb, ktorým sa údaje oznamujú, vyžaduje popri dodržiavaní základných práv a slobôd dotknutej osoby, aby sa údaje nachádzali vo verejne prístupných zdrojoch?

2. Spĺňa [uvedený] článok 7 písm. f)... podmienky požadované judikatúrou Súdneho dvora na priznanie priameho účinku tomuto článku?“
- ²³ Uznesením predsedu Súdneho dvora z 26. októbra 2010 boli veci C-468/10 a C-469/10 spojené na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- ²⁴ Svojou prvou otázkou chce vnútroštátny súd v podstate vedieť, či sa má článok 7 písm. f) smernice 95/46 vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá pri absencii súhlasu zo strany dotknutej osoby a na povolenie spracovania osobných údajov o nej, ktoré je potrebné na splnenie legitímneho záujmu, ktorý sleduje osoba zodpovedná za toto spracovanie alebo tretie osoby, ktorým sa údaje oznamujú, vyžaduje popri dodržiavaní základných práv a slobôd dotknutej osoby, aby sa údaje nachádzali vo verejne prístupných zdrojoch.

- 25 Článok 1 smernice 95/46 ukladá členským štátom povinnosť, aby v súvislosti so spracovávaním osobných údajov zabezpečili ochranu základných práv a slobôd fyzických osôb, najmä ich práva na súkromie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2008, Huber, C-524/06, Zb. s. I-9705, bod 47).
- 26 Podľa ustanovení kapitoly II smernice 95/46, nazvanej „Všeobecné nariadenia týkajúce sa zákonnosti spracovania osobných údajov“, akékoľvek spracovávanie osobných údajov, okrem výnimiek prípustných na základe článku 13 tejto smernice, musí na jednej strane byť v súlade so zásadami o kvalite údajov vymenovanými v článku 6 tejto smernice a na druhej strane zodpovedať jednej zo šiestich zásad týkajúcich sa zákonnosti spracovania údajov uvedených v článku 7 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. mája 2003, Österreichischer Rundfunk a i., C-465/00, C-138/01 a C-139/01, Zb. s. I-4989, bod 65, ako aj Huber, už citovaný, bod 48).
- 27 Z odôvodnenia č. 7 smernice 95/46 vyplýva, že rozdiely medzi vnútroštátnymi režimami spracovania osobných údajov môžu vážne narušiť vytvorenie a fungovanie jednotného trhu (pozri rozsudok zo 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, Zb. s. I-12971, bod 79).
- 28 V tomto kontexte treba pripomenúť, že smernica 95/46 má za cieľ, ako to vyplýva najmä z jej odôvodnenia č. 8, dosiahnuť v súvislosti so spracovávaním osobných údajov vo všetkých členských štátoch rovnakú úroveň ochrany práv a slobôd. Odôvodnenie č. 10 dopĺňa, že aproximácia právnych predpisov v tejto oblasti nesmie mať za následok zníženie ochrany, ktorú poskytujú, ale naopak, musí mať za cieľ zabezpečenie vysokej úrovne ochrany v Únii (pozri v tomto zmysle rozsudky Lindqvist, už citovaný, bod 95, a Huber, už citovaný, bod 50).

- 29 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že harmonizácia týchto vnútroštátnych právnych predpisov sa neobmedzuje na minimálnu harmonizáciu, ale smeruje k takej harmonizácii, ktorá je v zásade úplná. Práve z tohto hľadiska smernica 95/46 zabezpečuje voľný pohyb osobných údajov, pričom zároveň garantuje vysokú úroveň ochrany práv a záujmov osôb, ktorých sa tieto údaje týkajú (pozri rozsudok Lindqvist, už citovaný, bod 96).
- 30 Z cieľa spočívajúceho v zabezpečení rovnakej úrovne ochrany vo všetkých členských štátoch vyplýva, že článok 7 smernice 95/46 stanovuje taxatívny zoznam prípadov, v ktorých možno spracovanie osobných údajov považovať za prípustné.
- 31 Tomuto výkladu nasvedčuje formulácia „osobné údaje [možno] spracovať, iba ak“ a spojka „alebo“ uvedené v článku 7 smernice 95/46, ktoré jasne naznačujú taxatívnu povahu zoznamu uvádzaného v tomto článku.
- 32 Z toho vyplýva, že členské štáty nemôžu ani pridať nové zásady týkajúce sa zákonnosti spracovania osobných údajov do článku 7 smernice 95/46, ani stanoviť dodatočné požiadavky, ktoré by menili rozsah jednej zo šiestich zásad stanovených v tomto článku.
- 33 Článok 5 smernice 95/46 vyššie uvedený výklad nespochybňuje. Tento článok totiž členským štátom umožňuje iba spresniť, v rámci obmedzení kapitoly II uvedenej smernice, a teda jej článku 7, podmienky zákonnosti spracovania osobných údajov.

- 34 Miera voľnej úvahy, ktorou podľa uvedeného článku 5 disponujú členské štáty, teda môže byť použitá iba v súlade s cieľom, ktorý sleduje smernica 95/46 a ktorým je zachovať rovnováhu medzi voľným pohybom osobných údajov a ochranou súkromného života (pozri rozsudok Lindqvist, už citovaný, bod 97).
- 35 Smernica 95/46 obsahuje ustanovenia, pre ktoré je charakteristická určitá pružnosť, nechávajúc tak v početných prípadoch na starostlivosť členských štátov, aby upravili podrobnosti alebo si vybrali medzi možnosťami (pozri rozsudok Lindqvist, už citovaný, bod 83). Treba teda rozlišovať medzi vnútroštátnymi opatreniami, ktoré stanovujú dodatočné požiadavky meniace rozsah zásady uvedenej v článku 7 smernice 95/46 na jednej strane, a vnútroštátnymi opatreniami, ktoré stanovujú iba spresnenie jednej z týchto zásad, na druhej strane. Prvý typ vnútroštátneho opatrenia je zakázaný. Členské štáty majú podľa článku 5 smernice 95/46 právomoc voľnej úvahy iba v rámci druhého typu vnútroštátneho opatrenia.
- 36 Z toho vyplýva, že podľa článku 5 smernice 95/46 členské štáty nemôžu ani zaviesť iné zásady týkajúce sa zákonnosti spracovania osobných údajov, než sú uvedené v článku 7 tejto smernice, ani meniť dodatočnými požiadavkami rozsah šiestich zásad stanovených v predmetnom článku 7.
- 37 V prejednávanej veci článok 7 písm. f) smernice 95/46 stanovuje, že spracovanie osobných údajov je zákonné, „ak je nevyhnutné pre splnenie legitímnych záujmov, ktoré sleduje osoba zodpovedná za spracovanie alebo tretie osoby, ktorým sú údaje sprístupnené, za podmienky, že neprevažujú záujmy alebo základné práva a slobody dotknutej osoby, ktoré potrebujú ochranu podľa článku 1 ods. 1“.

- 38 Uvedený článok 7 písm. f) stanovuje na to, aby spracovanie osobných údajov bolo zákonné, dve kumulatívne podmienky, teda jednak, že spracovanie osobných údajov musí byť potrebné na splnenie legitímnych záujmov, ktoré sleduje osoba zodpovedná za spracovanie alebo tretie osoby, ktorým sú údaje sprístupnené, a jednak, že neprevažujú základné práva a slobody dotknutej osoby.
- 39 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov, článku 7 písm. f) smernice 95/46 odporuje akákoľvek vnútroštátna právna úprava, ktorá za absencie súhlasu dotknutej osoby ukladá okrem dvoch kumulatívnych podmienok uvedených v predchádzajúcom bode dodatočné požiadavky.
- 40 Napriek tomu treba prihliadať na skutočnosť, že druhá z týchto podmienok si vyžaduje zváženie protichodných práv a záujmov, ktoré v zásade závisí od konkrétnych okolností jednotlivého prípadu a v rámci ktorého osoba alebo inštitúcia, ktorá vykonáva zváženie, musí prihliadať na význam práv dotknutej osoby vyplývajúci z článkov 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 41 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 8 ods. 1 Charty stanovuje, že „každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú“. Toto základné právo je úzko spojené s právom na rešpektovanie súkromného života zakotvené v článku 7 Charty (rozsudok z 9. novembra 2010, Volker und Markus Schecke a Eifert, C-92/09 a C-93/09, Zb. s. I-11063, bod 47).
- 42 Podľa judikatúry Súdneho dvora dodržiavanie práva na ochranu súkromného života v súvislosti so spracovávaním osobných údajov, ktoré uznávajú články 7 a 8 Charty, sa vzťahuje na všetky informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej

fyzickej osoby (pozri rozsudok Volker und Markus Schecke a Eifert, už citovaný, bod 52). Z článku 8 ods. 2 a článku 52 ods. 1 Charty však vyplýva, že za určitých podmienok možno tieto práva obmedziť.

- 43 Členské štáty musia pri preberaní smernice 95/46 dbať na to, aby vychádzali z výkladu tejto smernice, ktorý im umožňuje zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi rôznymi základnými právami a slobodami chránenými právnym poriadkom Únie (pozri analogicky rozsudok z 29. januára 2008, Promusicae, C-275/06, Zb. s. I-271, bod 68).
- 44 Pokiaľ ide o zváženie potrebné podľa článku 7 písm. f) smernice 95/46, je možné zohľadniť, že závažnosť porušenia základných práv osoby dotknutej týmto spracovaním sa môže odlišovať v závislosti od toho, či predmetné údaje už figurujú, alebo ešte nefigurujú vo verejne prístupných zdrojoch.
- 45 Na rozdiel od spracovania údajov, ktoré sa uvádzajú vo verejne prístupných zdrojoch, spracovanie údajov uvádzaných v zdrojoch, ktoré nie sú verejne prístupné, nevyhnutne predpokladá, že údaje zo súkromného života dotknutej osoby budú odteraz známe osobe zodpovednej za spracovanie, prípadne tretím osobám, ktorým budú údaje oznámené. Tento vážnejší zásah do práv dotknutej osoby uvedených v článkoch 7 a 8 Charty treba zohľadniť v jeho správnom význame, vyvažujúc ho legitímnym záujmom, ktorý sleduje osoba zodpovedná za spracovanie alebo tretie osoby, ktorým sú údaje oznámené.

- 46 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že nič nebráni tomu, aby členské štáty pri výkone voľnej úvahy zakotvanej v článku 5 smernice 95/46 stanovili usmerňujúce zásady pre uvedené zváženie.
- 47 O spresnenie v zmysle uvedeného článku 5 však už nejde, ak vnútroštátna právna úprava vylučuje pre určité kategórie osobných údajov možnosť spracovania tým, že stanovuje pre tieto kategórie konečný výsledok vyplývajúci zo zváženia protichodných práv a záujmov bez toho, aby pripustila odlišný výsledok vychádzajúci z osobitných okolností konkrétneho prípadu.
- 48 Preto bez vplyvu na článok 8 smernice 95/46, ktorý sa týka spracovania osobitných kategórií údajov a ktorý je ustanovením, ktorého sa netýka konanie vo veci samej, článok 7 písm. f) tejto smernice odporuje tomu, aby členský štát kategoricky a všeobecne vylúčil možnosť spracovať určité kategórie osobných údajov bez toho, aby pripustil zvážiť protichodné práva a záujmy, o ktoré ide v konkrétnom prípade.
- 49 Vzhľadom na tieto úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 7 písm. f) smernice 95/46 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá pri absencii súhlasu zo strany dotknutej osoby a na povolenie spracovania osobných údajov o nej, ktoré je potrebné na splnenie legitímneho záujmu, ktorý sleduje osoba zodpovedná za spracovanie alebo tretie osoby, ktorým sa údaje oznamujú, vyžaduje popri dodržiavaní základných práv a slobôd dotknutej osoby, aby sa predmetné údaje nachádzali vo verejne prístupných zdrojoch, kategoricky a všeobecne tak vylučujúc akékoľvek spracovávanie údajov, ktoré nie sú uvedené v takýchto verejne prístupných zdrojoch.

O druhej otázke

- 50 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či má článok 7 písm. f) smernice 95/46 priamy účinok.
- 51 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora vo všetkých prípadoch, keď sa ustanovenia smernice z hľadiska ich obsahu zdajú byť bezpodmienečné a dostatočne presné, sa jednotlivci môžu na ne odvolávať voči štátu pred vnútroštátnymi súdmi, ak členský štát neprebral v stanovenej lehote smernicu do vnútroštátneho práva alebo ak ju prebral nesprávne (pozri rozsudok z 3. marca 2011, *Auto Nikolovi*, C-203/10, Zb. s. I-1083, bod 61 a citovanú judikatúru).
- 52 Treba konštatovať, že článok 7 písm. f) smernice 95/46 je ustanovením, ktoré je dostatočne presné na to, aby sa ho mohol dovolávať jednotlivec a aby ho mohli aplikovať vnútroštátne súdne orgány. Hoci smernica 95/46 nepopierateľne poskytuje členským štátom relatívne širokú mieru voľnej úvahy na vykonanie niektorých jej ustanovení, predmetný článok 7 písm. f) obsahuje bezpodmienečnú povinnosť (pozri analogicky rozsudok *Österreichischer Rundfunk* a i., už citovaný, bod 100).
- 53 Použitie formulácie „za podmienky, že“ v samotnom texte článku 7 písm. f) smernice 95/46 samo osebe nemôže spochybniť bezpodmienečnú povahu tohto ustanovenia v zmysle uvedenej judikatúry.

- 54 Tento výraz má totiž za účel uviesť jeden z dvoch kumulatívnych prvkov stanovených v článku 7 písm. f) smernice 95/46, ktorého dodržiavaním je podmienená možnosť spracovávať osobné údaje bez súhlasu dotknutej osoby. Keďže tento prvok je určitý, neberie uvedenému článku 7 písm. f) jeho presnú a bezpodmienečnú povahu.
- 55 Na druhú otázku treba teda odpovedať tak, že článok 7 písm. f) smernice 95/46 má priamy účinok.

O trovách

- 56 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Článok 7 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov sa má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá pri absencii súhlasu zo strany dotknutej osoby a na povolenie spracovania osobných údajov o nej, ktoré je potrebné na splnenie legitímneho záujmu, ktorý sleduje osoba zodpovedná za toto

spracovanie alebo tretie osoby, ktorým sa údaje oznamujú, vyžaduje popri dodržiavaní základných práv a slobôd dotknutej osoby, aby sa predmetné údaje nachádzali vo verejne prístupných zdrojoch, kategoricky a všeobecne tak vylučujúc akékoľvek spracovávanie údajov, ktoré nie sú uvedené v takýchto verejne prístupných zdrojoch.

2. Článok 7 písm. f) smernice 95/46 má priamy účinok.

Podpisy